

Indtægtskilder, og dernæst kræves der ogsaa en ved en gennem Aar forsat Sytten med Statsbogholderiet erhvervet Erfaring, om hvorledes Indtægter og Udgifter pleie at falde paa de forskjellige Dele af Aaret og endogsaa paa mindre Afsnit af disse Dele. Sa det er jo derom Spørgsmaalet dreier sig; man kan virkelig fordrø af en Finantsbestyrelse, at den lægger noget Bind paa, at dette kan opnåes, og det kan vistnok ikke efter 20 Aars Erfaringer være umuligt at vænne vedkommende Autoriteter til at holde deres Bøger saaledes i Orden, at man paa et givet Trin kan faae at vide, hvorledes Stillingen er. Der kommer nu en anden mærkelig Udtalelse af Finantsministeren, idet han siger: „Ministereren maa derfor, naar han vil danne sig en saadan forudgaaende Forestilling, isom omtalt, om, hvorledes hans Kasses Tilstand vil være til en vis given Tid, henvende sig derom til et bestemt Departement, til hvis Forretninger det blandt Andet netop, ogsaa hører stadig at søge med Kasses Tilstand og at sørge for, at Ministeren bliver igjort opmærksom paa naar der ikke kan antages at ville være tilstrækkelige Midler tilstede til at møde alle de Krav, der sandsynligtvis vilde melde sig inden et vist Tidsrum.“ Dertil fører Ministeren: „Dette Departement er Departementet for Statsbogholderiet, hvorfra saadanne Overfigter altsaa erhverves.“ Her er nu Tale om en saadan Dplysning fra Statsbogholderiet, og om denne Dplysning skal jeg tillade mig at oplæse nogle andre Ord. Det fremgaar af Forhandlingerne i det andet Thing, at Ministeren, da der sidst var Tale om at paalægge en Indkomsskat, rykkede frem med et Afstykke, hvorefter det viste sig, at der var en Million for lidt. Det blev fremdraget som et Argument for Nødvendigheden af at faae Indkomsskatten; men efter alle de Dplysninger, som senere ere fremkomne, er det allerede bemærket i det andet Thing, at dette Afstykke i Stedet for at virke veiledende virkede vildledende. Om selve Afstykket skal jeg tillade mig at oplæse følgende, idet jeg henstiller, om der ikke ved de Midler, som staa til Rigsdagens Raadighed, kunde være Veilighed til at faae dette Afstykke fremlagt, da det vil fremgaa af, hvad

jeg her skal meddele, at det er tilstede. Den nuværende Finantsminister siger saaledes: „Finantsministeren henvendte sig til Statsbogholderiet og foreslangt af dette de Dplysninger, som bleve ønskede af Thinget; og jeg, — det er den nuværende Finantsminister — har ligeledes fundet det Afstykke i Finantsministeriet, som min ærede Forgjænger i den Anledning vil udarbejdet og leveret af Statsbogholderiet. Jeg har dette Afstykke liggende for mig her, og ved at gjenmege det har jeg fundet, at min ærede Forgjænger paa det Allernødtigste har meddelt Thinget samtlige de Tal, der vare ham opgivne af den Autoritet, hos hvort han havde søgt disse Dplysninger.“ Dette Afstykke findes altsaa, men naar det er vildledende, hvad Statsrevisionen har fundet, er der vistnok den største Opfordring til, at det Punkt, hvorpaa Folkethingsudvalget angaaende Statsrevisionens Betænkning foretog Aar henlede Thingets Opmærksomhed, blev taget under nøieste Overveielse. Det vil vist ogsaa være læverigt for Folkethinget at høre en Udtalelse fra den nuværende Finantsminister om, hvorledes Statskassens Tilstand var den Gang han tiltraadte Finantsministeriet. Denne Udtalelse findes i Landstingstidenden Sp. 1124—25, og lyder saaledes: „Vor Statskasse var nemlig den Gang i en ussel Tilstand, i en saadan Tilstand, at jeg i den første Termin, der kom, ligesom jeg blev Finantsminister, maatte gribe til de smaaligste Expedienter, for at kunne afholde Statskassens Forbrug.“ Dette viser — man vil erindre, at det er Finantsministeren, som taler — hvor nødvendig Indkomsskatten den Gang var, og jeg tror derfor ikke, at Noget skal kunne staa frem og sige, at enten den daværende eller den nuværende Regjering har vildledt Thinget med Hensyn til dens Nødvendighed. Den var sandelig i højeste Grad nødvendig.“ Jeg tror derefter, det er nødvendigt, at man søger at pnaa Sikkerhed for, at der til de forskjellige Tider, af Aaret vides Besked med, dels naar Pengene komme ind, og dels naar de bevilgede større Udgifter komme til Udbetaling. Det er enhver anden Forretningssmands Pligt at vide, Sligt, thi det er derpaa, han støtter hele sin Forretning, og vi maa der-